

LOVITURILE DE STAT ÎN PERIOADA DE 160 DE ANI DE STATALITATE A ROMÂNIEI

COUPS D' ETAT DURING THE 160 YEARS OF STATEHOOD OF ROMANIA

General (r.) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU
Inspector principal de poliție dr. Valentin DULGHERU

Rezumat: *Deja, în vara anului 1989, Ungaria redefinise oficial România ca principalul său inamic și principala sa amenințare militară.*

Ministrul de externe maghiar Horn a militat atunci pentru intervenția în România la Gorbaciov, Rîjkov și Șevardnadze, însă aceștia nu au aprobat.

Secretarul general al Pactului de la Varșovia, Ivan Aboinov, lider al grupului sovietic de criză remarca că „Ungaria voia ca noi să intervenim în România fiindcă spera să se soluționeze problema Transilvaniei.”

La formarea României Mari, toate minoritățile, inclusiv cea maghiară, și-au dat adeziunea pentru unire, chiar și marile familii aristocrate maghiare.

Cuvinte cheie: *lovituri de stat, dictatură regală, răskoale, revoluții, asasinat, intervenții străine, trădători de țară, comuniști, servicii secrete, spioni, așa-zisa revoluție, minorități, revoluționari, Planul Dniester.*

Abstract: *By the summer of 1989, Hungary had already officially redefined Romania as its main enemy and its main military threat.*

The Hungarian Foreign Minister Horn then tried to persuade Gorbachev, Rîjkov and Sevardnadze to approve an intervention in Romania, an endeavor which was nevertheless unsuccessful in the end.

The Secretary General of the Warsaw Pact, Ivan Aboinov, the leader of the Soviet crisis group, noted that "Hungary wanted us to intervene in Romania because it hoped to solve the problem of Transylvania."

Actually, upon the creation of Great Romania, all minorities, including the Hungarian one, had pledged their allegiance to the union, even the great Hungarian aristocratic families.

Keywords: *coup d'etat, the royal dictatorship, riots, revolutions, assassinations, foreign interventions, country traitors, communists, secret services, spies, the so-called revolution, minorities, revolution participants, the Dniester Plan.*

Analiza loviturilor de stat, a revoluțiilor, a răscoalelor în această perioadă a României, ne permite să descifrăm cauzele acestora în demersul ascendent al modernității din toate punctele de vedere. De fapt, „*libertatea ce și-o asumă unele state de a folosi forța militară în impunerea intereselor proprii*”¹ și a se amesteca în alegerile din unele state slabe pot să conducă inclusiv la executarea unor lovituri de stat, încălcând principiul „*de neamestec în treburile interne ale altui stat*”².

România a cunoscut din 1821 până în prezent: 3 revoluții, 2 răscoale și peste 15 lovituri de stat sau tentative de lovituri de stat.

În scurta domnie de 7 ani a domnitorului Alexandru Ioan Cuza au avut loc: 4 tentative de asasinat asupra sa (din care una în Turcia), două tentative de lovitură de stat și două lovituri de stat, din care una în 1864, când domnitorul a dizolvat Camera Deputaților și a preluat puterea și alta în 1866, împotriva sa, fiind obligat să abdice de la conducerea României.

În cei 7 ani de domnie, s-au schimbat 25 de guverne, dar în numai 3 ani s-au schimbat 20 de guverne.

Urmează la conducerea României Carol I, care în 1888 suportă o tentativă de asasinat, precum și regele Ferdinand, care a decedat în condiții misterioase, părăsit de medicul care îl supraveghea.

La conducerea României a succedat regele Carol al II-lea în 1930 printr-o lovitură de stat, ajutat de ofițerii din armata României, serviciul Secret și Iuliu Maniu, care a pus capăt sistemului democratic în România, a compromis dinastia Hohenzollern și a ieșit de sub prevederile Constituției din anul 1923.

De fapt din acest moment s-a instalat dictatura regală, partidele s-au desființat, țara a rămas fără parlament, sub hotărârile discreționare ale regelui, ilegalități grave financiare, degradare totală a autorității statului român și a regelui în mod deosebit.

În 1944, regele Mihai I îl arestează pe mareșalul Antonescu cu ajutorul unor ofițeri apropiați și serviciului secret al României.

Șirul loviturilor de stat continuă în România cu cea din decembrie 1989, în pofida manipulărilor continue ale românilor, referitor la așa-zisa „revoluție” și negarea „intervenției străine în România”.

Referitor la răscoale, evidențiem pe cea din 1888, reprimată de armată și forțele de ordine, iar din cercetări rezultă „implicarea Rusiei în instigarea și declanșarea răscoalelor din România, întrucât România blocase accesul Rusiei spre

¹ Siteanu Eugen, Udrescu Mircea, *Impactul NATO asupra ordinii mondiale*, Revista de Științe Militare Nr. 2/2019, p. 65.

² *Ibidem*, p. 58.

Balcani, cu acceptul Germaniei, Austriei și Angliei. În ce privește răscoala din anul 1907, aceasta s-a declanșat în anul cu cea mai mare producție agricolă, țărani având în proprietate 51,3% din terenul arabil al țării, în condițiile manifestării nemulțumirii țăranilor împotriva arendașilor evrei, și a propagandei diversioniste de la Cernăuți.

Scena celebrului tablou al lui Octav Băncilă – 1907, pictorul fiind chiar fratele Sofiei Nădejde, soția agitatorului socialist Ioan Nădejde, destituit din învățământ pentru că făcea propagandă marxistă în rândul elevilor de școală primară.³

Răscoala din Moldova a fost instigată calificat și întreținută de interese ale Rusiei.⁴

Răscoala din Muntenia și Oltenia a fost politic provocată urmărindu-se destabilizarea statului român, legată direct de agresiunile Rusiei la adresa României.⁵

S-a estimat că dacă n-ar fi fost provocată din Rusia, Răscoala din 1907, s-ar fi declanșat în 1909 sau 1910, când atingea faza critică a blocajului: economic, financiar și administrativ.⁶

La formarea României Mari, toate minoritățile, inclusiv cea maghiară și-au dat adeziunea pentru unire.

Chiar mai mult, principalele familii maghiare au solicitat trecerea Ungariei sub coroana lui Ferdinand I al României.⁷

Așadar, evidentiez manipularea continuă, la nesfârșit a românilor referitor la așa-zisa „revoluție și negarea continuă a intervenției străine în România, în 1989.”

Aproape toți care au studiat în URSS: politicieni, cadre din Ministerul de Interne, Ministerul Apărării, informații, au fost recrutați de către KGB și GRU.

România a fost singura țară comunistă care din 1961 nu a mai permis studiul în URSS, față de celelalte state comuniste care erau deja în UE și NATO, precum: Cehoslovacia, Polonia, Ungaria etc. și au continuat pregătirea până în anul 1996.

Cei care s-au întors căsătoriți cu rusoaice, fie au divorțat, fie le-au trimis în URSS, sau au fost trecuți în rezervă și în niciun caz n-au rămas cu funcții de conducere, chiar dacă au fost și excepții.

Generalul Militaru a continuat practica retrimiterii ofițerilor în URSS la studii, după anul 1990, însă programul a fost oprit după șase săptămâni.

³ Alex Mihai Stoenescu, *Istoria loviturilor de stat din România vol. II*, Editura Rao, București, 2006, p. 167.

⁴ *Ibidem*, p. 210.

⁵ *Ibidem*, p. 215.

⁶ *Ibidem*, p. 274.

⁷ *Ibidem*, vol. III, p. 39.

România încetase să mai colaboreze cu serviciile sovietice, iar CAER-ul funcționa fără România, aceasta fiind exclusă și din planurile de război ale Pactului de la Varșovia din anul 1965.

România a fost caracterizată de către Ungaria și URSS ca fiind șovină.

Budapesta a caracterizat-o sistematic ca fiind reprezentativă față de minoritățile maghiară și germană.⁸

În contrast cu rapoartele Budapestei privitoare la atrocități, nici Berlinul și nici etnicii sași din zonă nu erau dornici ca Transilvania să fie cedată de Regatul Român Ungariei.⁹

Budapesta insistă că estimările oficiale ale maghiarilor din România se refereau la 2-2,5 milioane de maghiari, în vreme ce organizațiile maghiaro – americane pretindeau peste 3 milioane de maghiari.¹⁰

După un deceniu, Budapesta recunoaște oficial că metodele de calcul au fost eronate și erau doar 1,5 milioane de maghiari în România.

Recensământul oficial executat în România, în anul 1992 a spulberat orice speranță pe domeniu, astfel din numărul populației de 22.760.499: 20.352.980 erau români (89,4%) și maghiari (inclusiv secui) – 1.620.299 (7,1%).

Conform fostului site al Biroului Ungar pentru minoritățile din străinătate existau 1,4 milioane de etnici maghiari în România, în anul 2002, în vreme ce peste 100.000 au plecat după 1989 afară.¹¹

Acuzațiile de genocid cultural în Transilvania au fost demontate repetat de investigațiile Congresului și Departamentului de Stat al SUA din anii 1970 și în deceniul următor.¹²

Din anul 1969, sovieticii au pus în aplicare Planul Dniester de înlocuire a lui Nicolae Ceaușescu și aducerea unui conducător fidel Moscovei.

Președintele Mao l-a avertizat de mai multe ori pe Ceaușescu Nicolae începând cu anul 1971 asupra proiectului sovietic și a celor cu studii în URSS.

În iulie 1989, Ungaria a insistat că extinderea suveranității sale asupra etnicilor maghiari care s-a întâmplat să locuiască dincolo de granițele Ungariei, nu implică intenții revizioniste.

Ba chiar mai mult ar fi bine ca soluție „ Transilvania să fie autonomă.”

În decembrie 1989, președintele interimar al Ungariei Mátyás Szűrös a abrogat unilateral Tratatul de Prietenie și Cooperare semnat în 1948 cu România.

⁸ Larry L. Watts, *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013, p. 82.

⁹ Idem.

¹⁰ *Ibidem*, p. 84.

¹¹ *Ibidem*, p. 85.

¹² *Ibidem*, p. 117.

Unitățile maghiare și sovietice fuseseră dislocate de la granița cu Austria, la granița cu România și pregătite să intervină în România.

Secretarul general al Pactului de la Varșovia, Ivan Aboimov, lider al grupului sovietic de criză, nota că „ Ungaria voia ca noi să intervenim în România, fiindcă spera să soluționeze problema Transilvaniei.

În același timp, prim-ministrul Ungariei, declara că „redislocările erau făcute spre granița cu România menite să trateze amenințarea românească deși se știe că generalul Stănculescu se întâlnise în august 1989 la Balaton cu prim-ministrul Ungariei, ministrul Apărării și cei doi adjuncți ai KGB.

Referitor la prezența etnicilor români în Ungaria s-a redus numărul de la 160.000 după război la 22.000 în 1970.¹³

„Deja în vara anului 1989, Ungaria redefinise oficial România ca principalul său inamic și principala sa amenințare militară.”¹⁴

Ministrul de externe maghiar Horn a militat atunci pentru intervenția la Gorbaciov, Rîjkov și Șevardnadze în România, însă aceștia nu au aprobat.

În același timp Ungaria promova în rândul opiniei publice internaționale transferul de suveranitate asupra Transilvaniei sau a unei părți din aceasta, de sub autoritatea Bucureștiului.¹⁵

Istoricii români¹⁶ au apreciat că așa-zii revoluționari, au fost figuranți într-o piesă de teatru regizată, cu mii de falși revoluționari.

Președintele României, Ion Iliescu a înființat Institutul Revoluției Române în 2004, cu 25 de membri numiți pe viață.

Aceiași autori de mai sus și nu numai aceștia și-au exprimat rezervele față de „calitatea umană scăzută a majorității oamenilor care au ieșit în stradă în prima parte a evenimentelor, inclusiv inflația de eroi”¹⁷.

În prezent numărul revoluționarilor este de 21.500, plus urmașii acestora, răniți și cei cu fapte eroice deosebite, adică aproape 50.000, față de 180.000 în 1990.

De precizat că la revoltele din San Francisco, 29.04.1992, New Orleans, Saint Louis etc. din SUA, au fost zeci de morți, 2400 răniți, distrugerii de peste un miliard de dolari, însă s-a întrerupt energia electrică, livrarea de carburant, s-a instituit pază întărită, iar forțele de ordine (lunetiștii) au împușcat pe toți care jefuiau magazinele, casele oamenilor, iar noi le-am acordat brevete celor care au jefuit la Timișoara și în alte localități.

¹³ Larry Watts, *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013, p. 644.

¹⁴ *Ibidem*, p. 67.

¹⁵ *Ibidem*, p. 678.

¹⁶ Colectiv, *Prăbușirea mitului Securității*, Editura Elion, București, 2018, p. 59.

¹⁷ *Ibidem*, p. 71.

Interesantă este poziția și atitudinea străinilor față de așa-zisa revoluție din România.

O autoare germană preciza: „în istoria recentă a Europei nu s-a mai pomenit atâția oameni trădați ca în decembrie 1989, în România.”¹⁸

Directorul Institutului de Relații Internaționale (Franța) confirmă legăturile liderilor români cu KGB.¹⁹

Nr. crt.	SURSA	INFORMAȚIA
1.	Le Figaro (06.01.1990)	În 22.12.1989, în România s-a produs o lovitură de stat de către o echipă de comuniști prosovietici.
2.	Publicația britanică „Times”	confirmă prezența sovieticilor în București, inclusiv semnături în limba rusă la hotelul Athenee Palace și nu numai
3.	Profesorul Mark Almond la Oxford	Frontul Salvării Naționale din România a fost creat de KGB, cu mult timp înainte de căderea lui Nicolae Ceaușescu
4.	Ambasadorul sovietic la București	În 27.12.1989, ambasadorul cere ajutorul lui Ion Iliescu pentru repatrierea în URSS a unor specialiști sovietici fără documente asupra lor, unii fiind răniți

Tabelul nr. 1. Informații primite din diferite surse

Soarta României a fost stabilită la Malta de către cele două superputeri (SUA și URSS) în 02-03.12.1989.

Discuții s-au purtat și la Kiev în 06.12.1989 între URSS și Franța cu precizarea că președintele Mitterand aprecia că este de acord ca Transilvania să aparțină Ungariei, transformând Franța în cea mai ostilă țară față de România.

În România, în 1988 au fost 30.000 de turiști sovietici, conform tratatului încheiat cu URSS, însă în 1989 au fost 67.500 de turiști cu mult peste tatatul încheiat și au rămas în România până în 1990.

La Iași, turiștii sovietici răniți în decembrie 1989 au primit certificate de revoluționari și de cetățenie română.

La Târgu Mureș, în martie 1990, ciocniri în stradă între: 2000 de români și peste 15.000 de maghiari, organizator Karoly Kiraly cu sute de răniți, Cofariu, român mutilat pe viață și prezentat obsesiv ca fiind maghiar.

¹⁸ *Ibidem*, p. 5.

¹⁹ *Ibidem*, p. 191.

Conform anchetei Comisiei Senatului României, urmările devastărilor din județele Harghita și Covasna s-au cifrat la peste 42 de posturi de poliție devastate, peste 200 de locuințe ale acestora, iar 7 cadre de poliție au fost omorâte, 3 decapitate.

Nr. crt.	EVENIMENTUL	PERIOADA
1.	Intervenția unor forțe sovietice în stradă	12.01.1990, 28.02.1990, 13-15.06.1990
2.	Curtea Supremă de Justiție din România a hotărât că evenimentele din 1989 au fost catalogate ca lovitură de stat. România a intrat într-un haos total, jaf fără precedent după 1989 și în continuare.	2018-2019
3.	Deschiderea granițelor României, începând cu 22.12.1989, pentru plecarea unor forțe străine a fost premeditată, inclusiv pentru alte obiective urmărite	Începând cu 22.12.89

Tabelul nr. 2. Câteva evenimente legate de Revoluția din 1989

În concluzie, în 1989, România a fost singura țară din lume care s-a achitat de toate datoriile, în plus la bănci străine erau depuse peste 30 miliarde de dolari, alte peste 3 miliarde dolari în Banca României și alte milioane de ruble și de recuperat alte 16 miliarde de dolari de la Libia, Irak, Ciad etc., unde au muncit specialiști și muncitori români.

România era a patra putere economică în Europa la vânzări de armament, iar acum importăm aproape totul.

În prezent România este pe primul loc în 10 domenii, precum: mortalitate infantilă; număr de analfabeți; scădere demografică; exodul capacităților; resurse date aproape toate (90%) străinilor; vânzări de terenuri; păduri; retrocedări ilegale mai ales în Transilvania pentru care România a plătit în perioada interbelică 6,7 tone de aur despăgubiri celor în cauză.

Am retrocedat inclusiv la criminalii de război, precum lui Banffy, mii de hectare de pădure și la alții contrar Tratatului de la Trianon.

Călin Georgescu, liderul Clubului de la Roma, apreciază jaful la peste un trilion de euro din România, iar această țară nu mai există ca stat ci ca o corporație condusă de străinii care stăpânesc toate pârgghiile strategice: petrol, gaze, distribuție energie etc.

România a ajuns aici pentru că este într-un haos foarte bine calculat.

Falimentul este o chestiune matematică pentru România, dacă nu ne trezim la realitate, suntem de mult în al doisprezecelea ceas.

BIBLIOGRAFIE

- ALEXE V., *România secretă*, Editura Elit, București, 2004;
Colectiv, *Acțiunile separatiste care vizează România*, Editura Rao, București, 2016;
ESTULIN D., *Stăpânii din umbră*, Editura Meteor Press, București, 2012;
LUPU C., *Trădarea Securității în decembrie 1989*, Editura Elion, București, 2015;
LUPU C., TRONCOTĂ C., *Prăbușirea Mitului Securității*, Editura Elion, București, 2018;
MĂGUREANU V., *În dialog cu Alex Mihai Stoenescu*, Editura Rao, București, 2008;
MARRS J., *Guvernarea din umbră*, Editura Curtea Veche, București, 2009;
MARTIN C., *Clubul Bilderberg. Stăpânii lumii*, Editura Litera Internațional, București, 2007;
PEDRERO M., *Corupția Marilor Puteri. Strategii și minciuni în politica mondială*, Editura Litera Internațional, București, 2008;
RIZEA M., *22.12.1989 Revo(invo)luția din România*, Editura Mica Vlahie, București, 2017;
SITEANU E., UDRESCU M., *Impactul NATO asupra ordinii mondiale*, Revista de Științe Militare Nr. 2/2019;
STOENESCU A.M., *Istoria loviturilor de stat Volumul I, II, III*, Editura Rao, București, 2006;
STOENESCU A.M., TRONCOTĂ C., *Duplicitarii. Din istoria serviciilor de informații și securitate de regimul comunist din România Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Elion, București, 2014;
WATTS L.L., *Cei dintâi vor fi cei din urmă*, Editura Rao, București, 2013;
WATTS L.L., *Ferește-mă, Doamne, de prieteni*, Editura Rao, București, 2011;
WATTS L.L., *Oaia albă în turma neagră*, Editura Rao, București, 2018.

